

slaaet ihjel. Naar en Mand kommer saaledes til Skade, at han bliver Invalid for Livstid, kan man sandelig ikke trøste ham med at sige til ham: Ja, du faar ingenting, men der er mange andre, der heller ikke faa noget. Man maa derimod raasonnere saaledes: Havde det ikke været muligt gennem Lovgivningen at komme denne Mand til Hjælp, saaledes at han kunde leve nogenlunde sorgløs i Fremtiden? Og hvis en Mand bliver knust paa Grund af Nedstyrtning eller ved andet ulykkeligt Tilfælde, kan det ikke nytte, at man siger til hans efterladte: I faa ingenting, men I kunne trøste jer med, at der er mange andre, der heller ikke faa noget. Naar vi have faaet forelagt et Lovforslag, som gør det muligt at hjælpe en Del af dem, som komme i ulykkelig Stilling, saa mener jeg, at man har en Forpligtelse til at søge at naa saa langt frem som muligt, og naar det da viser sig, at man ikke kan naa længere frem, maa man tage det, man kan faa i Øjeblikket. Derfor er min Stilling til Lovforslaget saaledes, at jeg betragter det som en Sag, der har været debatteret i lang Tid og kan ikke komme videre end til, hvad der er naaet. Derfor vil jeg ikke stemme for den foreslaaede Dagsorden, idet jeg ikke betragter dens Vedtagelse som en Udsættelse af Sagen; jeg betragter det som, at man skyder Sagen til Side paa en saadan Maade, at man ikke kan faa den frem igen i en nærmere Fremtid. Jeg vil stemme imod den foreliggende Dagsorden, idet jeg betragter Lovforslaget, saaledes som det foreligger, som noget, jeg vil bidrage til at føre igennem, da det staar for mig som sandsynligt, at man ikke i den nærmeste Fremtid kan naa videre.

S. Jensen: Paa Meningsfællers og egne Vegne vil jeg tilraade, at vi stemme mod den foreslaaede Dagsorden. Nogen Begrundelse deraf for mine Meningsfællers og mit eget Vedkommende tror jeg ikke behøves nu efter den udførlige Imødegaaelse, der er fremkommet dels fra den højtærede Minister, dels fra det 2det ærede kongevalgte Medlem (Goos), men mine Meningsfællers og jeg opfatte den stillede Dagsorden saaledes, at Hensigten med den

er at forhindre, at der kommer noget ud af Lovforslaget, i det hele taget at forhindre, at vi faa en Lov om den foreliggende Sag, og at i Dagsordenen ikke er fremkommen som et Udslag af Venlighed over for Sagen eller for at faa noget endnu bedre, som det ærede Medlem for 9de Kreds (Stilling) begyndte med at udtale. Jeg tør naturligvis ikke udtale, at han ikke mener, hvad han siger, at han er venlig stemt over for Sagen, men derimod kan jeg sige, at det foreliggende Lovforslag var det ærede Medlem ikke venlig stemt over for i Fjor, lige saa lidt som vi have hørt, at han er det i Aar. Jeg synes, at det vilde være uheldigt, om det grundige Arbejde, der er ofret derpaa, skulde kastes til Side, da det er sikkert nok, at dette Lovforslag, hvis det bliver ophøjet til Lov, vil blive til stor Gavn og megen Glæde for mange Arbejdere; det vilde derfor være heldigt, om vi kunde naa at faa det fremmet i Aar. Det er en god Begyndelse og forhindrer ikke, at man fortsætter ad samme Vej. Jeg tilraader derfor at stemme imod den foreslaaede Dagsorden.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Stilling): Jeg havde ganske vist ikke ventet, at den højtærede Minister med Varme skulde have sluttet sig til denne Dagsorden, men jeg skal dog indrømme, at jeg har faaet en Udtalelse af den højtærede Minister, som glæder mig, idet den højtærede Minister erkendte Ønskeligheden af en samlet Plan for Lovgivningen i det hele i denne Retning, og en saadan samlet Plan er det netop, vi ønske og tilsigte. Andre Steder, hvor der er lovgivet paa dette Omraade, har der netop foreligget en saadan samlet Plan; i 1881 var der i den tyske Rigsdag forelagt en saadan samlet Plan. Den højtærede Minister erkendte altsaa, at kunde vi faa det, var det det ønskeligste; men, sagde den højtærede Minister, og det siger ogsaa det ærede kongevalgte Medlem (Goos), vi tro ikke, vi kunne faa noget godt ud af en saadan samlet Plan, derfor skulle vi ikke have den, og derfor skulle vi gaa videre ad den Vej, der er anvist; vi skulle blot begynde, saa faar det udvikle sig videre. Men den højtærede Minister og det ærede Medlem vide